

[Niels Højland]

Begrundelse

Dagspressens oplysninger om, at det fremover skal være modtageren af telefonopkald på mobiltelefoner i udlandet, der skal betale afgiften for udenrigsopkaldet, har vakt spørgerens opmærksomhed.

Det må antages at være i strid med almindelig dansk praksis, at det ikke er brugeren og i denne forbindelse den, der ønsker at etablere kontakt, der betaler for ydelsen. Derfor finder spørgeren, at det bør undersøges, om den igangsatte praksis er i overensstemmelse med gældende dansk praksis og lovgivning på området.

Svar (4/3 93):

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

De offentlige mobiltelefon tjenester i Danmark består af det analoge nordiske mobiltelefonsystem, NMT, som drives af Tele Danmark A/S, og det nye digitale, fælleseuropæiske GSM-mobiltelefonsystem, der er under opbygning, og som drives af henholdsvis Tele Danmark A/S og Dansk MobilTelefon I/S.

I de internationale aftaler om takseringsprincipper for GSM-mobiltelefontrafik anbefales det såkaldte B-takseringsprincip, der indebærer, at det er den kaldte (roamede) abonnent, der betaler for viderestillingen fra hjemlandet.

Det kan i den forbindelse oplyses, at de to danske GSM-operatører ved etableringen af tjenesten i foråret 1992 fik godkendt takseringsprincipper i overensstemmelse med disse anbefalinger.

Takseringsprincippet indebærer, at den abonnent, der ringer op til mobiltelefonen, kun betaler den på forhånd kendte takst, dvs. taksten for opkald til danske mobiltelefonabonnenter, der befinder sig i Danmark. Modtageren betaler selv for viderestillingen til det land, hvori vedkommende befinder sig.

Når mobiloperatørerne har ønsket at få godkendt et system, hvor det er modtageren, der betaler for »udlandsforlængelsen«, skyldes det navnlig hensynet til den abonnent, der ringer op til mobiltelefonabonnenten. Den abonnent, der ringer op, vil nemlig ikke kunne vide, om den kaldte mobilabonnent (B-abonnenten) befinder sig i Danmark eller i udlandet.

Hvis den, der ringer op (A-abonnenten), skulle betale for hele samtalen, ville vedkommende med rette kunne påberåbe sig uforholdsmæssigt at blive pålagt en ekstra trafikafgift af ukendt størrelse.

Derimod vil den kaldte mobiltelefonabonnent være bevidst om ekstrataksten ved opkald fra hjemlandet og vil derfor selv kunne afbryde en given samtale, hvis han ikke ønsker at betale viderestillingstaksten for det ankomende opkald.

På NMT-området har takseringsprincippet indtil 1. januar 1993 været, at opkald fra Danmark til danske mobilabonnenter i de andre nordiske lande blev takseret med samme beløb som opkald til danske mobile abonnenter, der befandt sig i Danmark. Modtageren har således ikke hidtil betalt for samtaler fra Danmark.

Med virkning fra 1. januar 1993 har Tele Danmark A/S fået godkendt samme takseringsform for opkald på NMT fra Danmark som den, der er gældende for GSM.

Det var et vigtigt element i godkendelsen af den ændrede takseringsmetode for NMT-opkald, at der dermed blev skabt lige vilkår mellem NMT-systemets taksering og de metoder, der allerede var aftalt internationalt for GSM-systemernes vedkommende.

Jeg kan derfor bekræfte, at de godkendte takster for GSM og NMT indebærer, at en dansk mobiltelefonabonnent, der befinder sig i udlandet (herunder de øvrige nordiske lande), selv skal betale for »forlængelsen« af samtalen til udlandet.

I øvrigt kan jeg oplyse, at princippet, hvorefter B-abonnenten skal betale ved viderestilling, også anvendes i forbindelse med viderestillingsfunktioner i det faste telefonnet.

Spm. nr. S 475

Til *ministeren for kommunikation og turisme* (23/2 93) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 474 give en redegørelse for, hvilket lovgrundlag der er bragt i anvendelse for at gennemføre de nævnte foranstaltninger i forbindelse med gebyropkrævning for modtagelse af opkald på mobiltelefoner?«